

ماهنامه

مردم ارگان مرکزی حزب توده ایران

اظهاریه هیئت اجرائیه کمیته مرکزی حزب توده ایران در باره اشغال جزایر سه گانه تنگه هرمز بوسیله ارتش ایران

در واقع صرفنظر از کلیه اقداماتی که دولت استعماری انگلستان برای حفظ نفوذ خود در منطقه خلیج فارس منبذ داشته و میدارد این نکته روشن است که امپریالیسم انگلیس بطب خاطر به ترك خلیج فارس و این جزایر تن در نمی دهد. عقب نشینی امپریالیسم نمودار آن امکانات واقعی است که در نتیجه بسط میارزه ضد امپریالیستی خلقها و تغییر تناسب نیروها بسود سوسیالیسم، در دران ما برای کلیه کشورهای «جهان سوم» و از جمله کشور ما ایران، در جهت تحکیم استقلال ملی و تحقق خواستههای ضد امپریالیستی، بوجود آمده است.

موضع حزب ما در مورد این جزایر نیز مدتهاست که روشن است. از همان آغاز طرح مسئله جزایر، ما در مطبوعات حزبی و رادیوی پیک ایران تصریح کردیم که موافق اسناد تاریخی و نقشه های جغرافیائی معتبر این جزایر متعلق بایران است و لذا تأمین حاکمیت ایران بر این جزایر بطریق طبیعی و ناشی از واقعت است. ولی دعوی هویدا درباره آنکه گویا مذاکرات ویلیام لوس و موافق انجام یافته به تأمین حاکمیت ایران بر این جزایر منتهی شده با وضعی که هم اکنون پدید آمده تطبیق نمی کند. زیرا دنباله در صفحه ۲

را بشابه تأمین حق حاکمیت ایران بر این جزایر و بازگشت آنها بایران اعلام داشت. موافق این اظهارات اشغال جزایر در نتیجه توافق با سر ویلیام لوس فرستاده مخصوص وزیر خارجه انگلستان انجام گرفته است. در واقع مدت هیجده ماه مابین ایران و انگلستان و شیخ نشینهای شارجه و رأس الخیمه بر سر این جزایر مذاکراتی در جریان بود. محافل دولتی ایران چگونگی مذاکرات و موافق انجام یافته را مکتوم نگاه داشته اند. فقط اطلاعات جسته و گریخته ای از آن در جراید نشر یافته است.

رژیم ایران چنانکه انتظار مبرفت کوشید تا این حادثه را وسیله تبلیغات دامنه داری بسود خویش قرار دهد. در عین حال اشغال جزایر سه گانه از طرف ایران در پایتخت های کشورهای عربی و اکثنتش شدیدی را برانگیخته است.

حزب توده ایران چنانکه بارها بوسیله ارگانهای تبلیغاتی خویش اعلام داشته است از هر عملی که در جهت بر انداختن استیلای امپریالیسم در خلیج فارس، در جهت استرداد حقوق مشروع ایران و در جهت تحکیم دوستی و همبستگی کامل با خلقهای عربی ساکن منطقه خلیج باشد پشتیبانی میکند.

سحرگاه روز ۹ آذر ۱۳۵۰ واحدهای مسلح ایران در جزایر سه گانه «ابو موسی» «تنب بزرگ» و «تنب کوچک» واقع در خلیج فارس پیاده شدند. نخست وزیر هویدا در اظهارات خود در جلسه فوق العاده مجلس شورا عمل دولت ایران

اظهاریه هیئت اجرائیه کمیته مرکزی در باره تشدید سیاست ترور و اختناق در ایران

تهران در باره اعدام پنج تن و محکومیت یک نفر به حبس ابد با تهمات شرکت در عملیات چریکی نشر یافت. این اطلاعیه نیز فقط زمانی در جرائد منتشر شد که جرائد و مطبوعات خارجی در باره وقوع این اعدامها اخباری منتشر کرده بودند.

علاوه بر اطلاعات فوق خبر نگرانی آور مهمتری که صحت آنرا جراید ایران نیز تأیید کرده اند توقیف ۱۱۷ نفر در آذربایجان است. روزنامه «کیهان» در شماره ۸ آذر ماه مینویسد که این عده گویا بعلت باصطلاح شرکت در حوادث قافلان کوه بازداشت شده اند. درباره چگونگی این حوادث «کیهان» کوچکترین اطلاعی نمیدهد. از این عده بجز ۶ نفر که تیره شده اند جمعی با اعدام و عده ای به حبسهای مختلف از دو ماه تا ابد در دادگاههای در بسته نظامی محکوم گردیده اند. روزنامه «کیهان» تعداد محکومین را نیز تصریح نمیکند. ولی آنچه که مسلم است هر روز ممکن است بار دیگر عده ای از جوانان کوچکترین اطلاعی نمیدهد. از این عده بجز ۶ نفر که تیره شده اند جمعی با اعدام و عده ای به حبسهای مختلف از دو ماه تا ابد در دادگاههای در بسته نظامی محکوم گردیده اند. روزنامه «کیهان» تعداد محکومین را نیز تصریح نمیکند. ولی آنچه که مسلم است هر روز ممکن است بار دیگر عده ای از جوانان

ماههای اخیر سیاست ترور و اختناق و اقدامات قانون شکنانه ساواک در مین ما بشکل بارزی تشدید یافته است. بنا با اطلاعاتی که از منابع گوناگون رسیده و موافق اخبار منتشره در جراید خارجی در آستانه «جشن های ۲۵۰۰ سالگی» تعداد کثیری (بالغ بر هزار تن) بازداشت شده اند. این بازداشتها بعنوان اقدام اربعابی از جانب ساواک بمنظور جلوگیری از تظاهر افکار عمومی مردم انجام گرفته است. در باره این بازداشتها وسیع کوچکترین اطلاعی در جراید ایران نشر نیافت. بدنبال این بازداشتها در اول شهریور ماه ۳۷ تن در تهران بعنوان «چریک شهری» توقیف شدند. موافق اطلاعات رسیده داد- رسیهای مجرمانه جریبان دارد و عده ای از بازداشت شدگان هم اکنون به اعدام و حبس های سنگین محکوم شده اند. آنچه که واقعت این اخبار را مسلم میسازد آنست که مقام رسمی دولت ایران اخبار منتشره فوق را مورد تکذیب قرار نداده اند. روز ۱۸ آبان ۱۳۵۰ اطلاعیه کوتاهی در جرائد

مائوئیست ها بعنوان همکاران امپریالیسم امریکا و دشمنان جنبشهای نجاتبخش ملی چهره واقعی خود را آشکارتر میسازند

از همان آغاز شناختند، عبار این ادعا و اتهام روشن بود. ولی تا زمانیکه مبارزه بین گروه مائوئیست ها و گروه لیوشائوچی بر سر قدرت بیابان نرسیده و در نتیجه چین به صحنه سیاست جهانی نیامده بود، هنوز ممکن بود با دروغ و سفسطه و تحریف و ناسزا، پرده دودی بر روی ماهیت واقعی مائوئیسم کشید و اذهان ساده را فریفت. اینک که چین پا در صحنه سیاست جهانی گذارده است و در دنبائی که هر شخصیت سیاسی، هر حزب و سازمان سیاسی و هر دولتی باید در قبال واقعی که رخ میدهد - و چه بسا بسرعت رخ میدهد - موضع مشخص خود را تعیین کند، یعنی در دنباله در صفحه ۳

از زمانیکه مائوئیستها بر حزب کمونیست و دولت جمهوری توده ای چین مسلط شدند با تمام قوا بویژه در این زمینه کوشیدند که خود را «قهرمان» مبارزه با امپریالیسم و در درجه اول امپریالیسم امریکا و «تنها مدافع» جنبشهای نجات بخش ملی جلوه دهند. همراه با این ادعا مائوئیستها کشور های سوسیالیستی و احزاب مارکسیست - لنینیست و بویژه اتحاد شوروی را به «همکاری با امپریالیسم امریکا» و «دشمنی با جنبشهای نجات بخش ملی» متهم ساختند. برای مارکسیست - لنینیستها که هم بخود مطمئن بودند و هم ماهیت مائوئیسم را بعنوان عنصر بیگانه با مارکسیسم - لنینیسم

یادی از قیام بیست و یک آذر

کوچک مسلح دهقانان نخست در نقاط مختلف آذربایجان خود بخود تشکیل شد و سپس تحت رهبری فرقه دمکرات آذربایجان دسته های فدائی در ده و شهر بوجود آمد.

حکومت دمکراتیک آذربایجان پس از تشکیل باجراه وظایفی که در مرامنامه فرقه قید شده بود پرداخت: اصلاحات ارضی بسود دهقانان بی زمین و کم زمین بعمل آورد، برای توسعه صنایع اقدام کرد، قانون کار مترقی و بیمه کارگران را تصویب و اجراء نمود، وسایل تدریس زبان مادری مردم آذربایجان را فراهم ساخت، دانشگاه تبریز را پایه گذاری نمود، برای عمران و آبادی شهرها از آنجمله برای لوله کشی آب و اسفالت خیابانها اقدام کرد.

با تشکیل حکومت دمکراتیک آذربایجان توده های وسیع خلق برای نخستین بار در حکومت شرکت کردند، زنان حق انتخاب کردن و انتخاب شدن بدست آوردند، برای بر انداختن ستم ملی و تأمین برابری حقوق اقلیتهای ملی گامهای اساسی برداشته شد. دولت قوام طبق تصویب نامه مورخ ۳ اردیبهشت و موافقتنامه مورخ ۲۳ خرداد ۱۳۲۵ جنبه دمکراتیک جنبش ۲۱ آذر را برسمیت شناخت و متعهد گردید که اصول

در ۲۱ آذر ۲۶ سال از قیام مردم آذربایجان میگذرد. در آستانه قیام ۲۱ آذر، در مقابل کوشش طبقات حاکمه برای احیاء رژیم دیکتاتوری، توده های مردم برای حفظ دمکراسی نسبی که بدست آورده بودند و برای بسط آن مبارزه میکردند. مردم آذربایجان خواستار تشکیل انجمنهای ایالتی و ولایتی بودند تا با استفاده از حقوق دمکراتیک مصرح در قانون اساسی از طریق مسالمت آمیز سوسی هدفهای آزادیخواهانه و ترقیخواهانه پیش ببرند. ولی پورش ارتجاع علیه نهضت دمکراتیک و کارگری در سراسر ایران، حبس و تبعید فعالین حزب توده ایران و تعداد زیادی از افسران آزادیخواه، توقیف روزنامه های وابسته به جبهه آزادی، تعدی روز افزون ژاندارمها و فئودالهای مسلح به توده دهقانان، قتل عده کثیری از اعضاء فرقه دمکرات آذربایجان بدست ژاندارمها و خانهای مسلح، برای تأمین خواستههای حق مردم از طریق مسالمت آمیز امکانی باقی نگذاشته بود.

هیئت حاکمه که دچار بحران و سردرگمی بود نه تنها به خواستهها و شکایات مردم توجهی نمیکرد بلکه برای سرکوب نیروهای دمکراتیک به تقویت نیروهای ژاندارم و تسلیح بازم بیشتر ملاکین و خانهای مرتجع میپرداخت. برای مقابله با چنین وضعی بود که گروههای

اشغال جزایر سه گانه تنگه هرمز بوسیله ارتش ایران

علاوه بر آنکه حاکم شارجه میگوید حاکمیت شارجه بر ابو موسی و نیز پلیرس آن در این محل کماکان باقی است و ارتش ایران تنها در منطقه ای که طبق قرارداد معین شده مستقر گردیده و در قبال آن سالانه یک میلیون و نیم لیره از ایران دریافت خواهد داشت، هویدا در نطق خود بهمین مطالب اشاره کرده است. همچنین رأس الخیمه بر اشغال تنب بزرگ و کوچک معترض است. اظهارات هویدا در جلسه فوق العاده مجلس نشان میدهد که ایران در قبال حفظ «امنیت» شیخ نشینها و پشتیبانی از فدرا - سیون نو بنیاد تعهداتی قبول کرده است، حزب توده ایران هر گونه سوء استفاده از استقرار حاکمیت ایران در جزایر سه گانه و موقعیت جغرافیائی آنها برای مواضعه با امپریالیسم و ارتجاع بمنظور سرکوب جنبش های ضد امپریالیستی مردم ساحل نشین خلیج فارس، اقدامات ماجراجویانه، تحریک آمیز و توسعه طلبانه علیه خلفهای عرب بمنزله اقداماتی در جهت خلاف مصالح واقعی مردم ایران تلقی نموده با این قبیل اقدامات مبارزه میکند.

بعلاوه دولت ایران موافقت کرده است امتیازاتی را که استعمار انگلستان در جزایر مغصوبه به انحصار های نفتی انگلیسی و امریکائی تفویض کرده برسمیت بشناسد و عواید حاصله از نفتی که در جزیره ابو موسی یا آبهای ساحلی آن استخراج میشود با شیخ نشین شارجه به المناصفه تقسیم کند. بدین ترتیب دولت ایران با قبول این تعهد نه تنها خسارات ناشیه از غصب هشتاد ساله جزایر را از امپریالیسم انگلستان نبی ستاند، بلکه برای امپریالیستها حقوق ویژه ای نیز نسبت به ثروت عمده این سرزمینها قائل میگردد.

بدیهی است مردم ایران که بقیمت فداکاریها و جانبازیهای بیشمار موفق به تحمیل خواست مشروع خود مبنی بر تصویب قانون ملی شدن صنایع نفت شده اند و اکنون نیز برای اجرای واقعی قانون مزبور و کوتاه ساختن دست کنسرسیوم بین المللی نفت و دیگر انحصار های امپریالیستی از ثروت های ملی ایران مبارزه میکنند، نمیتوانند با تقویض امتیاز امپریالیستی جدیدی در مورد منابع بخشی از خاک کشور خود آنها امتیازاتی که بدون کوچکترین مداخله یا جلب رضایت صاحب اصلی زمین، غاصبانه تحمیل شده است موافقت داشته باشند.

مردم ایران در اتحاد کامل با خلقهای برادر عرب علیه هر گونه تسلط استعماری و استیلای اقتصادی و سیاسی امپریالیستی در خلیج فارس مبارزه میکنند و میکوشند تا کامیابیهای سالهای اخیر که منجر به تخلیه خلیج فارس از نیروهای نظامی اشغالگران انگلیسی گردیده است با موفقیت های دیگری در زمینه ریشه کن کردن نفوذ انحصارهای نفتی

تشدید سیاست ترور و اختناق در ایران

کشور ما را بمقابل گلوله بفرستند. بازداشتها، دادرسیها، اعدامها همه و همه در پس پرده سکوت مقامات رسمی و مطبوعات انجام میگردد. اتین ژودل وکیل دادگستری فرانسه که اخیراً از طرف فدرا - سیون جهانی حقوق بشر به تهران رفته است در باره این وضع مینویسد: «در ایران بازداشت امری است روزمره، وقتی افسراد را بازداشت میکنند دیگر اثر و نشانی از آنها نیست. خانواده ها و وکلای مدافع با دیوار سکوت روبرو میشوند. یک چنین بی اعتنائی به ابتدائی ترین قوانین امری است نادر». خانم میشل بوویلارد فرستاده کمیته فرانسوی دفاع از زندانیان سیاسی به ایران در ۱۵ اکتبر ۱۹۷۱ طی اعلامیه ای در باره وضع کشور ما چنین گفت: «من ناگزیر شدم شدت اضطراب هزارها خانواده ایرانی را که نتیجه وسعت گرفتن دامنه بی رحمی و فشار و اختناق است با اطلاع عموم برسانم. آشکار و مسلم است که قوه قضائیه در قبضه مقامات نظامی است و سازمان امنیت ترور و وحشت را حاکم ساخته است...»

شیوه ربودن افراد و سر به نیست کردن آنها شیوه تازه سازمان امنیت نیست. در اطلاعیه اخیر دبیرخانه کمیته مرکزی تحت عنوان «چگونه رفتار رزمی و معصوم زاده بوسیله ساواک سر به نیست شدند» توطئه جنایت بار ساواک برای امحاء دو تن از رفقای ما فاش شده است.

ساواک از همان آغاز پیدایش خود، در اجراء منویات رژیم استبدادی بارها باین شیوه های عمل که متضمن نقض صریح و خشن همه حقوق دموکراتیک انسانی است دست زده است. مقامات دولتی خود رسماً بوجود چنین شیوه ها، بوجود شکنجه و بازداشت افراد بجرم داشتن عقایدی مخالف عقاید سرمداران رژیم اعتراف میکنند و در حالیکه از سوئی میخواستند ایران را میهن اولین منشور حقوق بشر در ۲۵۰۰ سال پیش معرفی کنند، در این نیمه دوم قرن بیستم با بربریت قرون وسطائی موازین عادی قانونی و انسانی را بدست درخیمان ساواک یامال میسازند.

ما بنا به مشی اصولی حزب خود در دفاع از حقوق و آزادیهای دموکراتیک مصرح در قانون اساسی ایران و اعلامیه جهانی حقوق بشر به بازداشت های غیر قانونی، بداد - رسهای در بسته، به اعدامها و دیگر مجازات های جابرانه بسختی معرضیم و روش هیئت

امریکائی و انگلیسی توأم گردد و خلیج فارس بصورت دریای صلح، شاهراه برادری تفاهم متقابل و همکاری همه جانبه بین خلقهای ایران و عرب در آید و بدریای ترقی اقتصادی و پیشرفت اجتماعی برفع همه ساحل نشینان این منطقه حیاتی خاور میانه و نزدیک مبدل گردد.

هیئت اجراییه کمیته مرکزی

حزب توده ایران
۱۵ آذر ماه ۱۳۵۰

یادی از قیام بیست و یک آذر

دمکراسی در سراسر ایران اجراء گردد. ولی چند ماده گذشت که به پشتیبانی امپریالیسم و ارتجاع ایران پیمان شکنانه جنبش را در خون غرق ساخت. هیئت حاکمه ایران برای آنکه سرکوب نهضت دموکراتیک مردم آذربایجان را موجه جلوه گر سازد بشیوه معمول و همیشه ارتجاع توسل جست و جنبش مردم آذربایجان را به تجزیه طلبی متهم ساخت. در حالیکه دفاع از تمامیت ارضی و استقلال ایران در مرانامه فرقه دمکرات آذربایجان بصراحت قید شده بود و رهبران جنبش هدف مردم آذربایجان را که استقرار رژیم دمکراتیک در سراسر ایران است بکرات تصریح کرده بودند. اینک طی ۲۶ سال که از جنبش ۲۱ آذر میگذرد هشت حاکمه ایران تنها در زمینه اصلاحات ارضی اقدامات نیم بندی بعمل آورده ولی نه تنها برای رفع تبعیضات و ستم ملی کوچکترین گامی برداشته بلکه بزور ترور و سر نیزه حقوق دموکراتیک مردم را یامال ساخته و اثری از آزادیهای مصرح در قانون اساسی باقی نگذاشته است.

حزب توده ایران که همواره دوست و پشتیبان جنبش دموکراتیک خلق آذربایجان بوده و در کلیه شرائط صادقانه از آن دفاع کرده، بر آنست که در کشور کثیر الملله ایران منافع اساسی همه خلقهای میهن ما در مبارزه علیه استعمار و ارتجاع با هم در می آمیزد. برای تأمین ترقی سریع و همه جانبه اقتصادی، سیاسی و فرهنگی مردم کشور و برای ایجاد یک اتحاد محکم بین خلقهای ایران باید ستم ملی ریشه کن گردد.

ح. فروردین

حاکمه را که مورد تقبیح افکار عمومی ایران و جهانست بشدت محکوم میکنیم. ما آزادی زندانی سیاسی، الغاء احکام جابرانه صادره از دادگاههای نظامی، انحلال این دادگاهها و خاتمه دادن به سیطره اهریمنی ساواک و ترور و اختناق و احترام به حقوق دموکراتیک مردم ایران را می طلبیم.

ما مردم ایران را که قربانی سیاست اختناق آور رژیم هستند بمبارزه علیه این شیوه ها، به مبارزه در راه احراز حقوق دموکراتیک خود فرا میخوانیم. تنها نیروئی که میتواند جلوی این خود سری ها را بگیرد، دست درخیم را باز دارد، محیط قابل تنفس در کشور ایجاد کند، مبارزه محکم، دیگر، متین، و خردمندانه همه قشرهای شفته آزادی جامعه ماست. هیچ مبارزه ای بزرگ یا کوچک در این زمینه در طول مدت بی تأثیر نیست. اجراء این مبارزه وظیفه مقدس میهنی و انسانی همه ماست.

حزب ما یکبار دیگر اعلام جرم خود را علیه ارتشبد نعمت اله نصیری رئیس سازمان امنیت که در اجراء منویات ضد دموکراتیک رژیم عامل مستقیم این جنایات است تکرار میکند و از دادستان دیوان عالی کشور

«نشریات توده»

بنا بتقاضای خوانندگان و با ابراز تشکر از ایشان که آمادگی خود را برای پرداخت بهای نشریات توده اعلام داشته اند، بدینوسیله بهای نشریات موجود به اطلاع همگان میرسد. ضمناً از خوانندگان گرامی خواهشمندیم که نکات زیر را رعایت فرمایند:

- ۱) بهای نشریات را به حساب بانکی اعلام شده پردازند.
- ۲) خوانندگان مقیم خارج از کشور معادل ریالی بهای نشریات را به پول کشور محل اقامت خود پردازند.
- ۳) خوانندگان گرامی بابت نشریاتی که تاکنون دریافت داشته اند هر قدر میتوانند کمک کنند.
- ۴) رسید نشریات و مبلغ ارسالی را کتباً نیز بما اطلاع دهند.

نام نشریه	بها
ماهنامه مردم	۱۰ ریال
مجله دنیا	۴۰
مجله مسائل بین المللی	۴۰
مانیفست	۴۰
نشریه پیکار	۲۰
سرمایه جزوه ۱ و ۲ و ۳ و ۴ و ۵	۴۰
هر جزوه	۸۰
انقلاب اکبر و ایران	۲۰
برنامه حزب کمونیست اتحاد شوروی	۲۰
گزارش لئونید برژنف به کنگره ۲۴	۲۰
حزب کمونیست اتحاد شوروی	۲۰
اسناد کنفرانس مسکو	۴۰
یادداشت های فلسفی و اجتماعی	۴۰
هیجدهم بروم لوتی بناپارت	۱۰
خان و دیگران	۲۰
یادنامه شهیدان	۸۰
جهان بینی ها و جنبش های اجتماعی در ایران	۵۰
توده ایها در دادگاه نظامی	۵۰
الهیای مبارزه	۳۰۰
زندگی و آموزش لنین	۱۲۰
منتخبات آثار لنین در دو جلد (هر جلد در دو قسمت) هر قسمت	۲۰
سالنامه توده	۸۰
دفاع روزبه	۸۰
بنیاد آموزش انقلابی	۸۰
واژه های سیاسی و اجتماعی	—
گواهی دوستان	۵
روزنامه آذر بایجان	۴۰
مجله آذر بایجان	۲۰
آخرین دفاع روزبه بزبان آذربایجانی	۲۰
متن دفاع ارانی بزبان آذربایجانی	۴۰
کتاب شهیدان بزبان آذربایجانی	—
در دو جلد - هر جلد	۱۰
اشعاری در باره لنین بزبان آذربایجانی	۲۰
لنین و ایران بزبان آذربایجانی	—

میخواهد بوظیفه خود در این مورد عمل کند.

هیئت اجراییه کمیته مرکزی

حزب توده ایران

۱۱ آذر ماه ۱۳۵۰

مائوئیست ها بعنوان همکاران امپریالیسم امریکا . . .

هر گام در معرض آزمایش مشخص قرار گیرد و عیار ادعای هایش با ملاک واقعیت سنجیده شود. این پرده دود سرعت همان وقایعی که رخ میدهد از بین میرود و مائوئیسم چهره واقعی خود را بعنوان سیاست شوونیستی و هژمونستی گروهی که رهبری حزب و دولت را در جمهوری توده ای چین غصب کرده و برای نیل به هدف خود بهیچ اصلی پای بسنده نیست، بیش از پیش آشکار میسازد. وقایعی را که پس از مغالزه چین با امریکا رخ داده است با سرعت از نظر بگذرانیم:

خنجری بر پشت ملت قهرمان ویتنام

پیشنهاد هفت ماده ای نمایندگان دولت انقلابی موقت جمهوری ویتنام جنوبی در کنفرانس پاریس نمایندگان امریکا را در بن بست کامل قرار داده بود. دیگر راهی برای مانور از طرف نیکسون باقی نمانده بود. این پیشنهاد را رد کرد و در مقابل افکار عمومی جهان و افکار عمومی مردم امریکا کاملاً منفرد شد و یا میباید آنرا پذیرفت و ویتنام جنوبی را تخلیه کرد و بجزنگ تجاوز کارانه پایان داد. نیکسون بهیچکدام از اینها نپذیرفت. تن در دهد. درست در همین لحظه است که دولت چین به «ابتکار» خود «دیپلماسی پننگ» را آغاز میکند و سپس با دعوت نیکسون به چین نیکسون را از این بن بست نجات میدهد. نیکسون به پیشنهاد هفت ماده ای دولت انقلابی موقت جمهوری ویتنام جنوبی اصلاً پاسخی نداد و کنفرانس پاریس را عملاً تا کنون تعطیل کرده است. مائوئیستهای «قهرمان» مبارزه با امپریالیسم امریکا و «مدافع بدون قید و شرط» خلق ویتنام درست در مساعدترین لحظه برای خلق ویتنام و نامساعدترین لحظه برای امپریالیسم امریکا دست دوستی بجان امپریالیسم امریکا دراز کردند. این آشکارا خنجری بود بر پشت خلق قهرمان ویتنام و خلق قهرمان ویتنام قبل از همه آن خنجر بدست را شناخت!

پاداش به کشتار میهن پرستان در سودان

ارتجاع سودان با کمک ارتجاع جهان عرب و امپریالیسم از کودتای عقیم ضد ژنرال نمیری سوء استفاده کرد و جنبش دمورکرا-تیک و ضد امپریالیستی خلق سودان را، که در پیشایش آن کمونیستها قرار داشتند، غرق در خون ساخت. صد ها نفر و از جمله شخصیتهای برجسته ای در جنبش جهانی کمونیستی و در نهضت ضد امپریالیستی خلفا ماندند شافعی احمد الشیخ دبیر کل اتحادیه کارگران سودان و عبدالخالق محبوب دبیر کل حزب کمونیست سودان شربت شهادت نوشیدند و هزاران نفر از بهترین فرزندان ملت سودان بزدان افتادند و تحت شکنجه قرار گرفتند. تمام دنیای دمکرات و مترقی باین جنایات و باین هیستری ضد کمونیستی اعتراض کرد. ولی از یکنه فقط صدائی به اعتراض

برخواست، بلکه درست در همان موقع که گلوله های جلادان سینه های فرزندان مبارز و دلاور خلق سودان را درهم میشکافت، دولت چین هیئت نمایندگی دولت ژنرال نمیری را پذیرفت و وعده ۵۰ میلیون دلار کمک به آن داد. این پاداشی بود به کشتار میهن پرستان در سودان. بیهوده نبود که دولت ژنرال نمیری از «دولت چین و رهبر بزرگ خلق چین مائوتسه دن» باین مناسبت تشکر کرد!

چین و امریکا مخالف خلع سلاح عمومی

اتحاد شوروی به پیروی از سیاست صلحجویانه خود پیشنهاد کرده است که کنفرانسی جهانی برای خلع سلاح عمومی تشکیل شود. اتحاد شوروی این پیشنهاد را در اجلاس کنونی سازمان ملل متحد نیز مطرح ساخت. اکثریت کسانی که در این باره سخنرانی کردند از طرح شوروی پشتیبانی نمودند. امپریالیسم امریکا که خواهان حفظ و تشدید مسابقه تسلیحاتی است و فقط تحت فشار افکار عمومی مردم جهان - از جمله مردم امریکا - و در اثر نیرومندی روز افزون اردوگاه سوسیالیستی و در مرکز آن اتحاد شوروی و ابتکارات گوناگون وی مجبور میشود اینجا و آنجا ابتدا کراتی در زمینه خلع سلاح عمومی و با کنترل سلاحهای هسته ای و تقلیل آنها بعقب نشینی هائی تن در دهد، این بار با جسارت بیشتری بمخالفت با پیشنهاد اتحاد شوروی پرداخت. این «جسارت» در نتیجه موضعگیری دولت چین بود که حتی قبل از پذیرش چین به سازمان ملل متحد با پیشنهاد اتحاد شوروی بمخالفت پرداخت. در مجمع عمومی سازمان ملل متحد نخستین سخنران مخالف امریکا و دومین سخنران مخالف چین بود. «چین ضد امپریالیست و هوادار صلح»، چینی که اتحاد شوروی را به «همکاری با امریکا» متهم میکند دوش بدوش امپریالیسم امریکا با پیشنهاد اتحاد شوروی برای تشکیل کنفرانس جهانی خلع سلاح عمومی مخالفت میکند!

چین و امریکا پشتیبان نظامیان

دیکتاتور در پاکستان

اینکه چین مدتهاست از رژیم دیکتاتور نظامی در پاکستان دفاع میکند مطلب نازه ای نیست. مطلب تازه فقط اینست که این دیکتاتوری نظامی آزاده اکثریت مطلق مردم پاکستان را که بصورت پیروزی حزب عوامی در انتخابات تظاهر کرده بود، زیر چکمه های خود لگد مال کرد، چندین صد هزار نفر مردم بی سلاح و بیگناه را در بنگال شرقی قتل عام کرد و نزدیک ده میلیون نفر را به اجرت به هندوستان مجبور ساخت، و همه اینها مورد تأیید یکن قرار گرفت. مطلب تازه اینست که این دیکتاتوری نظامی برای تثبیت خود و برای نجات خود از بن بست، جنگ جدیدی را با هندوستان آغاز کرده است، و این جنگ

در جلسه شورای فدراسیون سندیکائی جهانی

سیاسی و مبارزات طبقه کارگر ایران با اطلاع شما برسانم؛

ایران در راه صنعتی شدن کشور بطریق سرمایه داری پیش میرود. در امر صنعتی شدن کشور اتحاد جماهیر شوروی و کشورهای سوسیالیستی نقش مؤثری ایفا میکنند که مورد تأیید و تشکر زحمتکشان ایرانست سرمایه های امپریالیستی که هدف آنها استثمار زحمتکشان ایران و نگهداشتن ایران در وابستگی بسرمایه داری بین المللی است سعی میکنند که با استفاده از سیاست صنعتی کردن پایگاههای خود را توسعه دهند. این امر طبیعتاً نمیتواند مورد تأیید مردم ایران قرار گیرد. به موازات صنعتی شدن کشور طبقه کارگر ایران از لحاظ کیفی و کمی رشد مییابد. جنبش طبقه کارگر برای بهبود زندگی خود و کسب آزادی سندیکائی بشدت اوج میگردد. تنها در سالهای اخیر چندین اعتصاب وسیع از طرف معلمین در تهران، کارگران کارخانه بزرگ بافندگی کرج و کارخانه روغن کشی کرج (واقع در ۳۶ کیلومتری تهران) و رانندگان شرکت واحد

و تجاوز مورد تأیید یکن است. مطلب تازه اینست که در شورای امنیت سازمان ملل متحد چین به قطعنامه امریکا رأی داد، قطعنامه ای که پاکستان را تیره میگرد. مطلب تازه اینست که چین و امریکا در اختلاف بین هند و پاکستان هم در کنار هم قرار گرفتند و از رژیم دیکتاتوری نظامی پاکستان و از تجاوز نظامی آن به هندوستان و از سرکوب خلق ۷۵ میلیونی بنگال شرقی متحداً پشتیبانی میکنند!

درس زندگی

اگر کسی داهیت مائوئیسم را بشناسد و سپس حوادث را لااقل در دهسال اخیر دوباره مرور کند درمییابد که آنچه گفتیم «نازه» است در واقع هرگز تازه نبوده است. مائوئیسم آنجا که منافعش اقتضا کرده هرگز تردیدی بخود راه نداده که با امپریالیسم و ارتجاع بر ضد دمکراسی و سوسیالیسم متحد شود. آن پرده دودی که مائوئیستها با «جمله پردازی انقلابی» و با سیلی از دروغ و فسفط و تحریف و ناسزا و افترا ایجاد کرده بودند فقط اذهان ساده را میتوانست مشوب کند. حالا که این پرده دود راهم طوفان حوادث ازهم دریده و چهره واقعی مائوئیستها را بعنوان همکاران امپریالیسم امریکا و دشمنان جنبشهای نجات بخش ملی برملا ساخته دیگر فقط جاهلان و مفرضان علاج ناپذیر به ادعاها و اتهامات مائوئیستها باور دارند. زندگی بار دیگر بهمه مبارزان انقلابی و ضد امپریالیست درسی گرانبها داده است که باید آنرا راهنمای شناخت دوستان و دشمنان واقعی قرار داد تا راه نیل به آزادی کامل و قطعی خلقها از اسارت امپریالیسم هوارتر گردد.

م. انوشه

از بررسی دقیق بیان فعالیت فدراسیون سندیکائی جهانی از سپتامبر ۱۹۷۰ تا سپتامبر ۱۹۷۱ نقش مهم فدراسیون سندیکائی جهانی در ارتباط با سازمان ملل متحد و سازمانهای وابسته بآن مخصوصاً دفتر بین المللی کار و موفقیتهای زیادی که داشته است معلوم میشود. با ادامه توسعه فعالیت در راه همکاری بیشتر در سازمانهای غیر وابسته امکان موفقیتهای بیشتری وجود دارد. ما امیدواریم که این پیشرفتها تا آنجا توسعه یابد که در این سازمانها واقعا نمایندگان حقیقی کارگران از جمله زحمتکشان ایران جای خود را اشغال نمایند. از توجه رفیقانه ای که به اظهارات من کردید تشکر میکنم. بار دیگر گزارش رفیق ژان سوس را بطور کامل تأیید مینمایم و موفقیت رفقا را در این جلسه آرزو میکنم. زنده باد فعالیت فدراسیون سندیکائی جهانی در راه توحید مبارزه سندیکائی بقیاس جهانی. گزارش فعالیت اتحادیه سندیکا های صنعتی (ئی، ئی، س) نیز مورد تأیید کامل ماست. باستحضار رفقا میرسانم که ما با شرکت در ششمین کنفرانس اتحادیه بین المللی سندیکا های صنایع شیمیائی و نفت و مشتقات آن توانستیم وضع کارگران نفت ایران و نظریات خود را در مبارزه علیه انحصارهای نفتی جهانی منعکس کنیم و در حد مقدور به پیشرفت کار کنفرانس کمک نماییم.

رفقای عزیز! گزارش دبیر کل فدراسیون سندیکائی جهانی رفیق ژان سوس در مورد مطبوعات و تبلیغات فدراسیون مورد تأیید ما است. در حال حاضر یک سازمان بزرگ کارگری بین المللی مانند فدراسیون سندیکائی جهانی باید تبلیغات و نشریات خود را در سطح فعالیتها عظیم خود نگهدارد. ما پشتیبان جدی نظریات رفیق ژان سوس هستیم که در گزارش منعکس شده است.

در باره برخی علل گرانی

وارد میکند. در چنین کشوری با چنین وضعی ریختن میلیارد ها ریال به گاو صندوقهای انحصارهای اسلحه سازی امریکائی و انگلیسی، تخریب رشد اقتصادی کشور است. دیگر جوانب زیان بخش و خطرناک سیاست نظامی گری خود مبحثی است جدا گانه که بارها در باره آنها سخن گفته ایم.

رژیم حاکم نه فقط از طریق اجراء سیاست مخرب نظام امریکائی بلکه از طریق دیگر نیز مبالغ بزرگی از بیت المال ملت را برداشت میکند و بهر میدهد. از جمله از طریق جشن سازی نظیر جشن پر خراج تاج گذاری و جشنهای اخیر ۲۵۰۰ ساله که مخارج آن نه فقط اعتراض مردم ایران را برانگیخت بلکه در سراسر جهان با تعجبی همراه با انتقاد انعکاس یافت. در واقع نیز صد ها میلیون دلاریکه بمناسبت جشن های ۲۵۰۰ ساله مصرف شد مبلغی نیست که برای کشوری نظیر کشور ما بتوان آن را نادیده گرفت. اینگونه مخارج بنبوه خود ضربه است که بر رشد اقتصادی کشور وارد میشود و نتایج مخرب آن در افزایش هزینه زندگی تجلی میکند. دولت ایران برای جبران کسری بودجه که خود معلول هزینه های سنگین نظامی و اداری و سایر مخارج غیر تولیدی است و اثرات توری در کشور دارد، بدریافت وامهای بزرگ داخلی و خارجی و انتشار غیر منطقی اسکناس میپردازد و بدین طریق خود پروسه های توری را در کشور که بالا رفتن هزینه زندگی یکی از آثار اولیه آنست، تشدید میکند.

دولت ایران هم اکنون در حدود سه میلیارد دلار به دول و بانکهای امپریالیستی بدهکار است. وامهای مأخوذ از دول و بانک های امپریالیستی علاوه بر آنکه همه مشروط بقید و شرط اسارتگردند، ربی ۶ تا ۷ در صد دارند بنحوی که دولت ایران فقط بابت ربح آنها میبایستی سالانه حدود ۲۰۰ میلیون دلار بپردازد. این ربح کمر شکن را با بازپرداخت اصل وام توأم کنید تا ببینید که دولت ایران چه بار عظیمی بر دوش ملت گذارده است. هوشنگ انصاری وزیر اقتصاد ایران اخیراً در يك کنفرانس بین المللی در پرو گفت که باز پرداخت وامها و بهره آنها بخش بزرگی از درآمد کشور های رشد یابنده را میبلعد ولی او نمیگوید که یکی از این کشور ها ایران است که دولتش کمر ملت را زیر بار این وامها شکسته است.

اینها فقط موارد چندیست از آن روش های عمده رژیم که همراه با سرشت نظام سرمایه داری باعث گرانی و بالا رفتن هزینه زندگی میشود. اینهاست باره های از آن علل عمده ایکه گرانی دائمی و طاقت فرسا معلول آنهاست. بنا بر این مبارزه برای جلوگیری از افزایش هزینه زندگی در صورتی بالنسبه موفقیت آمیز خواهد بود که این مبارزه علیه علل معلوم یعنی علیه سیاست میلیتاریسم و دیگر روشهای باشد که همراه با مخارج

افزایش سریع هزینه زندگی، طبقات زحمتکش و حتی اقشار میانه حال را در کشور ما عاجز کرده است. همه چیز بنحوی غیر قابل تحمل گران است. از تخم مرغ و پنیر کمیاب گرفته تا اجاره بها که بیش از يك سوم درآمد خانواده های بی خانه را میبلعد. اقلیتی ناچیز از قماش «از کجا آورده اینها» و سرمایه داران کلان سخت در کار غارت بی امان مردمنده. در سراسر کشور چند ده هزار نفر ثروتمند با توسل بجمع وسائل بقیه مردم را چپاول میکنند. دولت در قبال این گرانی روز افزون و قوس صعودی بلا وقفه هزینه زندگی در انبان مواعید بی پشتوانه خود را گشوده است که چنین و چنان خواهد کرد و اگر مردم تا ۱۲ سال دیگر از یا در نیابند آنها را به بهشت باصطلاح «تمدن بزرگ» خواهد رساند. اقداماتش نیز در مبارزه با گرانی منحصر به کمیته سازی و کمیسیون بازیست که خودش هم میدانند کوچکترین تأثیری در جلوگیری از گرانی فروشی و بطریق اولی از افزایش گرانی نخواهد داشت.

گرانی دائمی معلول علل چندیست و مانند هر معلول دیگری برای رفع آن باید علل را شناخت و برطرف کرد. این علل نخست زائیده نظام اقتصادی - اجتماعی است که کشور ما در راه آن رانده شده و نامش نظام سرمایه داریست و سپس ناشی از روش های عمده ایست که حکومت ایران در سیاست پیش گرفته است. در مورد اول تا این نظام پارچاست مرض علاج ناپذیر است. توضیح آنکه نظام سرمایه داری دارای بیماریهای درمان ناپذیر است از جمله بیکاری، توزیع نامتعادل و ستمگرانه درآمد و ثروت، تعمیق شکاف بین فقر و ثروت و نیز افزایش مداوم هزینه زندگی که عاملی است برای فقیر تر شدن فقیران و ثروتمند شدن ثروتمندان. این عوارض در تمام کشورهای سرمایه داری اعم از رشد یافته مانند امریکا و کشورهای اروپای غربی و یا رشد یابنده مانند کشور ما ایران عوارض فطری و ذاتی نظام اقتصادی و اجتماعی است.

ولی در ایران چنانکه اشاره کردیم برخی روشهای عمده سیاسی رژیم موجب تشدید گرانی شده و کار را بوضع کنونی رسانده است. سخن بر سر آن روشهایی است که مبالغ هنگفتی از درآمد و ثروت کشور را بمصرف امور غیر تولیدی میرساند و در نتیجه رشد تولید را فلج میکند. عمده ترین آنها سیاست نظامی گریست که رژیم پیش گرفته، سیاستی که سالانه در حدود يك میلیارد و ۲۵۰ میلیون دلار را میبلعد. در کشور، کشاورزی دچار رکود است تا آنجا که میزان فر آورده های سنتی ایران نظیر پنیر و تخم مرغ و گوشت و گندم و دیگر مواد خوار بار ابداً کفاف نمیدهد و دولت اجباراً در برابر پرداخت ارز ۸۰۰ هزار تن گندم و مقادیر زیادی گوشت و پنیر و غیره از خارج

در جلسه شورای فدراسیون سندیکائی جهانی

(سخنرانی نماینده کارگران ایران)

بی قید و شرط اجرای تصمیم شورای امنیت ملل متحد مورخ (۲۲ نوامبر ۱۹۶۷) بوده و هستند. افکار عمومی مردم ایران در دفاع از برادران عرب خود تا آن حد نیرومند است که حکومت ایران را علیرغم پیوندهایی که با امپریالیستها دارد مجبور کرده اند که از قطعنامه شورای امنیت پشتیبانی نمایند. مردم ایران فداکارانه از حقوق مردم فلسطین دفاع مینمایند. در اینجا لازم است از فدرا - سیون سندیکائی جهانی و سازمانهای وابسته بدان در کشورهای سوسیالیستی و در رأس آنها اتحاد جماهیر شوروی و همچنین از سازمانهای وابسته به فدراسیون سندیکائی جهانی در کشورهای سرمایه داری مانند کنفدرا - سیون عمومی کار فرانسه و کنفرانس عمومی کار ایتالیا و سایر سازمانها که همه گونه مسدودت ملل عرب و فلسطین در مبارزه لایه شان بعمل میآورند تشکر کنیم. کنفرانس همبستگی سندیکائی جهانی که در ماه سپتامبر در صوفیه به پشتیبانی از مردم فلسطین تشکیل شد و نماینده ایران هم در آن شرکت داشت نمونه بارزی از این همبستگی و حفظ تعاون است.

ما اقدامات حکومت سودان را در اعدام مبارزان راه استقلال و آزادی و اعمال فشار بزحمتکشان سودان مخصوصاً قتل رفیق عزیزمان شفیق احمد الشیخ دبیر کل سندیکا های سودان و نایب رئیس کنفدراسیون سندیکائی جهانی را که در ۲۰ سال اخیر فعالیت خود در هر فرصت از زحمتکشان ایران دفاع کرده است محکوم میکنیم. اعدام این رفیق عزیز برای زحمتکشان ایران يك ضایعه بزرگ است. ما ضمن محکوم کردن جنایات حکومت سودان به فدرا - سیون و رفقای سودان بوسله رفیق ابراهیم دبیر فدراسیون سندیکائی جهانی تسلیت میگوئیم و یقین داریم که مردم وزحمتکشان سودان مانند گذشته نقشه مرتجعین و استعمار را نقش بر آب خواهند کرد.

ما اعمال ترور و زور را برای سرکوب جنبش آزادیبخش بنگال شرقی از طرف پاکستان محکوم میکنیم و معتقدیم که برقراری صلح در این منطقه از طریق سیاسی براساس آزادی مردم بنگال شرقی در تعیین سرنوشت خود و خروج نیرو های پاکستان غربی از بنگال شرقی امکان پذیر است.

موضوع تشکیل کنفرانس امنیت اروپائی که قدم مهمی در راه تأمین صلح جهانی است و همچنین لزوم شناسائی حکومت جمهوری دموکراتیک آلمان و عضویت دو آلمان در سازمان ملل متحد و لزوم تصویب قرار داد هائی بین اتحاد جماهیر شوروی و لهستان با جمهوری فدرال آلمان مورد پشتیبانی و تأیید کامل زحمتکشان ایران است.

اینک اجازه بدهید اندکی از وضع

دنباله در صفحه ۳

از روز ۱۰ تا ۱۳ دسامبر شورای عمومی فدراسیون سندیکائی جهانی در جمهوری دموکراتیک آلمان تشکیل گردید. دبیر کل فدراسیون آقای ژان سوس گزارشی از وضع عمومی جهان و جنبش وسیع سندیکائی زحمتکشان دنیا و فعالیت موفقیت آمیز فدراسیون در راه توحید این جنبش با اطلاع اعضای شورا رساند. نماینده ایران نظر خود را در باره این گزارش بشرح ذیل اعلام داشت:

«رفقای عزیز! اجازه بدهید قبل از هر چیز تشکرات صمیمانه خود را از زحمات فراوانی که اتحادیه های کارگران جمهوری دموکراتیک آلمان برای تشکیل جلسه ما در برلین پایتخت جمهوری دموکراتیک آلمان متحمل شده است ابراز دارم و سپاسگزاری خود را از محبت های رفیقانه ای که برای پیشرفت کار و آسایش ما بعمل میآید تقدیم نمایم.

گزارش جالبی که رفیق ژان سوس دبیر کل فدراسیون سندیکائی جهانی از اوضاع بین المللی و جنبش سندیکائی بمقیاس بین - المللی و همچنین وظائفی که در برابر فدرا - سیون سندیکائی جهانی قرار دارد بیان داشتند بطور کامل مورد تأیید نماینده ایران است. من نمیخواهم وقت پر ارزش رفقا را برای تکرار تمام مسائل مندرج در گزارش دبیر کل بگیرم فقط نظر خود را بطور خلاصه و کوتاه در پاره ای از مسائل، بویژه آنها که بمنطقه خاور میانه و نزدیک که ایران جزئی از آنست مربوط است باستحضار میرسانم.

در باره جنگ هندوچین، زحمتکشان و مردم ایران همچنان پشتیبان مبارزه جدی مردم ویتنام، لائوس و کامبوج علیه امپریالیسم درنده امریکا میباشند. افکار عمومی مردم بنفع مبارزان راه استقلال ملی شبه جزیره هندوچین تا آنجا نیرومند است که حتی حکومت ارتجاعی ایران را نیز وادار کرده است که در سیاست خود در مورد هندوچین ولو بظاهر تجدید نظر کند. ما ویتنامی کردن جنگ ویتنام را از طرف نیکسون جز ادامه جنگ امپریالیستی در این منطقه و حفظ مواضع او ندانسته و آنرا با تمام قوا محکوم میکنیم.

بحران خاور میانه که در نتیجه تجاوز صهیونیسم با پشتیبانی محافل امپریالیستی و در درجه اول امریکا بکشور های عربی انجام گرفته همچنان ادامه دارد. زحمتکشان و مردم ایران پشتیبانی کامل خود را از تقاضای محققان کشورهای عربی دایر باخراج نیرو های اسرائیلی از مناطق اشغالی و احقاق حق مردم فلسطین که از وطن خود رانده شده اند اعلام میدارند. مردم ایران مدافع

هنگفت غیر تولیدی است ولی این مبارزه بر عهده خود مردم است زیرا دولت خود علیه خود بمبارزه نمیدارد. پ.ا.